

При окопах — в сірий день осінній,
Де ще ранком стояли солдати,
Впав від кулі отаман курінний,
Впав сердега при дулі гармати...

А соколи далі полетіли,
Полишили свого отамана,
Лиш ясені два над ним шуміли,
Як на грудях застигала рана...

Із ясенів зжовклий лист спадає,
Плаче ніч сумна, як холопська доля,—
Отаману "упокій" співає
Зимний вітер, що летить від поля...

Джерело: Цифрова Українська Бібліотека.